

АНАЛИЗА БИЛАНСА

Додатак „Народном Благостању“

ГОДИНА II.

БЕОГРАД, 5. АПРИЛ 1930.

БРОЈ 14

Садржај:

Југословенска банка — Загреб

Босанска индустријална и трговачка банка — Сарајево—Загреб

Београдска заложна банка — Београд

Српско акц. рудар. топионичко индустр. друштво „Сартид“ — Београд

ЈУГОСЛОВЕНСКА БАНКА — ЗАГРЕБ

У рангу наших новчаних завода, како по величини властитог капитала тако и по укупној суми њихових биланса, није у прошлој години било никакове нарочите промене. Значај који су наши водећи новчани заводи имали крајем 1928. године, остао је исти и крајем 1929. године. Већих фузија није било а ни повишења дионичке главнице.

По томе Југословенска банка остала је и даље на трећем месту међу нашим водећим новчаним заводима. После Прве хрватске штедионице и Југословенске удружене банке, долази одмах Југословенска банка. И то по властитим средствима као и по укупном износу своје билансе. Дапаче она у погледу висине дионичке главнице налази се и испред Прве хрватске штедионице. Ну кад узмемо у обзир и резерву, онда се слика мења у корист Праштедионице. А поготову ако водимо рачуна о укупном износу биланса.

Само три наша приватна новчана завода билансирају са преко једне милијарде и то Праштедионица, Унионбанка и Југословенска. Тако је било 1928. године тако је и 1929. А изгледа нам, да ће тако остати још неко време. Јер новчани завод, који по висини своје билансе долази одмах после Југословенске банке, дакле на четврто место, билансира само са 600 милиона динара. А од 600 милиона није лако скочити на једну милијарду. И по броју својих филијала Југословенска банка налази се у првим редовима. Прошле године основана је и испостава у Старом Бечеју. А од испостава до филијала није далек корак. Изгледа да и Југословенска банка нарочиту пажњу посвећује Војводини. Сређивањем општих привредних прилика, број ће филијала још да расте, поготову што је Југословенска банка и ангажирана код неких војвођанских банака у толикој мери, да је претварање тих завода у властите филијале само питање времена: Југословенска банка има данас филијале у свима крајевима државе осим у Босни и Далмацији. Ну развитак прилика одвешће је и у те крајеве. Отварање филијале у Сплиту било је пре неколико година већ скоро готово, ну онда је дошло опште погоршање прилика, које је налагало резервисаност у сваком погледу па и у отварању филијала.

И Југословенска банка спада у ред оних наших водећих новчаних завода, код којих је страни капитал ангажиран у знатној мери. Ну за разлику од других новчаних завода, код Југословенске банке видимо, да је ангажиран само један страни капитал. И то чешкословачки. Живностенска банка у Прагу кумовала је оснивању Југословенске банке а и данас она је њено главно залеђе. Преко Живностен. банке она је уопчана у западно-европски банковни систем, што јој омогућује изравну везу са великим новчаним центрима.

Веза између Југословенске и Живностенске банке веома је интимна. Живностенска банка ангажирана је и код неколико индустријских подuzeћа концерна Југословенске банке. На тај начин, они скупа имају доминантну позицију. У управи Југословенске банке која за разлику од осталих наших новчаних завода има само 9 чланова заступана је Живностенска банка са својим најугледнијим члановима — са надравнатељем Прајс-ом и његовим замеником Тиле-ом. Овај последњи врши и функцију потпредседника завода.

Претседник Југословенске банке је Д-р Фердинанд Грамберг. Загребачки новчани заводи у најновије време своје претседнике и потпредседнике све више бирају из Београда.

Биланса за 4 последње године пружа следећу слику:

Активна	1929	1928	1927	1926
Благајна	22.621	32.589	41.354	38.291
Потраживања к. банака	33.894	33.026	25.806	22.557
Менице	205.567	189.191	174.960	111.904
Ефекти	41.597	37.997	38.550	38.711
Ломбард	15.015	21.541	25.301	18.985
Дужници	593.907	601.879	614.104	574.527
Хипотеке	21.067	20.597	16.346	2.760
Некретнине	-	39.762	39.706	39.706
Пасива				
Дионичка главница	100.000	100.000	100.000	100.000
Резерва	28.500	27.656	26.806	25.956
Улож. на књижице	289.399	263.643	241.939	197.945
Улож. у тек. рачуне	167.141	152.590	127.626	104.716
Повериоци	368.109	412.745	459.712	404.258
Заложнице	19.718	18.109	16.109	2.847
Добитак	10.852	10.542	10.391	11.481
Укупна сума билан.	1.003.066	1.000.017	1.002.812	864.541

Уложци на књижице порасли су за 26 милиона а они на текућим рачунима за 15 милиона. По томе је укупни пораст од преко 40 милиона. Обзиром да је знатан број филијала у Дунавској бановини и Славонији, где привредне прилике нису биле најповољније, можемо констатовати да је пораст уложка доста знатан.

Повериоци су опали за 44 милиона динара. Једним делом ради тога, што завод у прошлој години није искоришћавао свој кредит код Народне банке, редисконтирањем меница, а делом што су иноземни кредити које је раније Југословенска банка провађала за рачун својих комитената, били у прошлој години употребљени у мањој количини него раније.

Потраживања код банака остала су на истој висини. Благајна је мања за 10 милиона динара. И код биланса Југословенске банке видимо, да не стоји тврдња, да је наше нов-

чано тржиште концем прошле године било тако ликвидно да банке напросто нису знале куда ће са готовином. Јер да је та ликвидност збиља била ванредно јака морало би се осетити и на благајнама наших банака, дотично на рачунима потраживања код банака.

Есконт меница порастао је опет за 15 милиона. У последње 4 године имамо скоро подвостручење меница. То значи, да наши новчани заводи у најновије време форсирају есконт меница. Да је решено питање редисконтирања код Народне банке, сигурно је да би есконт меница заузео још веће димензије.

И ефекти су порасли за 4 милиона. То треба приписати делом упису акција Аграрне банке а делом повишењу дионичке главнице неких подuzeћа, која спадају у концерн Југословенске банке.

Хипотекарни посао налази се још увек у стагнацији. Покушај, који је био учињен са стране Југословенске банке да своје заложнице, које гласе на енглеске фунте, пласира на лондонско тржиште, није могао бити настављен у прошлој години, обзиром на прилике интернационалног тржишта за папире са непромењивим каматњакком. Данас је ситуација кроз друга и сви су изгледи, да би ове године могло успети пласирање знатне количине. Ако се процес спуштања каматне стопе код нас и на страни продужи, онда је лако могућно, да хипотекарни посао наших водећих новчаних завода узме већи волумен.

Рачун губитка и добитка пружа следећу слику:

Приходи	1929	1928	1927	1926
Камате	68.168	69.898	61.548	52.558
Провидба	14.078	11.452	13.084	22.558
Некретнине	1.829	2.134	2.265	2.301
Расходи				
Камате	50.114	49.679	43.227	35.219
Плате	14.088	13.548	13.153	14.282
Управни трошак	5.242	5.171	5.128	6.028
Порези	2.576	3.115	3.927	9.449
Отписи	2.576	1.790	1.512	1.299

Године 1928. чисти приход на каматама износио је 20 милиона динара, а прошле године само 18 милиона. За потраживања морао се је прошле године услед конкуренције других завода зарачунати нижи каматњак него године 1928. Приходи од провидбе, обзиром на повећање послова, били су прошле године већи за скоро 3 милиона динара.

Порези су знатно мањи, обзиром на спровођење нових пореза, који су у западним крајевима државе много блажи, него што су били раније. Пред неколико година плаћало се се је на порезу скоро 10 милиона динара — данас само 2 и по милиона.

Код израчунавања ликвидитета, Југословенска банка сав свој менични портфељ узима као ликвидно пласирана средства.

БОСАНСКА ИНДУСТРИЈАЛНА И ТРГОВАЧКА БАНКА САРАЈЕВО—ЗАГРЕБ

Код Босанске индустријалне и трговачке банке наступиле су ове године значајне промене. У првом реду збор акционара донео је закључак, да се централа завода пренесе из Сарајева у Загреб. Тим је једном већ постојећем стварном стању дана и формална санкција. Јер генерални директор Босанске индустријске и трговачке банке, макар је централа била протоколирана у Сарајеву, седео је код загребачке филијале и из Загреба водио завод. Мало по мало пренесена су у Загреб и нека друга одељења, која су се раније водила код централе. Кад је већ прешло и књиговодство, било је природно, да се је извршио и формални пренос централе у Загреб.

Сарајево је тим фактом тешко погођено. Оно све

више губи значај једног центра. Данас су тамо још једино Земаљска банка и Српска централна и привредна банка.

Разним фузијама раније самостални новчани заводи претворени су у филијале, у првом реду загребачких банака. Најновија подела земље на бановине није Сарајеву дала његову ранију важност. Данас је под управом Сарајева само један мањи део Херцег-Босне. Претежни део њеног територија данас силом прилика упућен је на Сплит, Цетиње и Бањалуку.

Друга је значајна промена код Босанске банке састав управног одбора. Претседником је изабран г. Д-р Момчило Нинчић. Томе избору није потребан коментар.

Биланс за 4 последње године пружа следећу слику:

Актива	1929	1928	1927	1926
Благајна	12.759	14.196	13.706	13.699
Банке	14.023	20.663	12.391	17.013
Менице	38.907	36.376	39.644	36.135
Ефекти и валуте	6.192	8.154	5.067	4.172
Дужници	197.886	193.748	168.485	195.059
Реалитети	2.461	2.580	2.715	2.859
Пасива				
Главница	20.000	20.000	20.000	20.000
Резерва	8.300	7.500	6.500	5.700
Улож. на књиж.	60.356	54.756	47.672	31.292
Вјеровници	179.420	186.403	160.302	204.753
Реесконт	1.640	2.290	2.407	2.325
Добитак	2.432	2.747	3.653	3.802
Укупан износ биланса	72.170	275.719	242.009	269.926

Код укупне суме биланса нема битних промена и износ исказан 1926. једнак је износу од 1929. То би значило неку стагнацију у развоју послова. Међутим кроз то време било је битних измена. Улошци на књижице порасли су за 4 године од 31 на 60 милиона дакле на двоструко. Веровници редуцирани су од 204 на 179 мил. Под веровнике књижени су у првом реду кредити иноземних веза. По томе значи да код истог обима послова Босанска банка данас ради са више домаћег капитала него раније, дотично да кредите својих иноземних веза мање искоришћује.

Код активних послова нема већих промена. Чак ни код меница, премда је код осталих банака портфељ за последње 4 године знатно поскочио.

Рачун губитка и добитка изгледао је за 4 последње године:

Приходи	1929	1928	1927	1926
Камате	4.764	4.933	5.551	6.456
Провидба	2.823	3.129	3.899	4.365
Ефекти и девизе	1.061	1.497	1.498	1.648
Реалитети	749	636	553	841
Расходи				
Плате	4.023	4.130	3.968	4.034
Трошкови и порези	2.821	3.335	3.805	5.394
Дивиденда	8%	8%	10%	12%

Преносом централе у Загреб као и попуном управног одбора, намерава се пословању завода дати нов импулс. У првом реду решено је, да нема фузије са Хрватском банком. Банка комерцијале италијана жели имати свој завод, што пак не конвенира заводима, који стоје иза Босанске и индустријске банке.

У управном одбору Босанске индустријске и трговачке банке заступани су по својим претставницима ови страни новчани заводи:

Niederösterreichische Eskompte-Gesellschaft — Wien.
Comptoir d'Escompte de Geneve — Geneve.
Pester Erster Vaterländischer Sparkasse Verein, Pešta.
Banque de Bruxelles, Bruxelles.

Чешка есконтна банка и кредитни завод — Праг

Како се види везе су одличне. Оне могу омогућити Босанској индустријској и трговачкој банци знатне и јефтине иноземне кредите, који ће ју ставити у положај, да у знатно већој мери кредитира нашу привреду. Обзиром на подржавања властитих филијала у свим нашим важнијим привредним центрима, она може веома лако да дође у ужи контакт са читавом нашом привредом. Појевтинење кредита на иноземном тржишту омогућује јој да већ данас у много већој мери посредује између нашег и страног новчаног тржишта. Поготову ако се у најскорије време изврши законска стабилизација динара. Босанско индустријска банка управо обзиром на своје везе значајне много у организацији нашег кредита и његовог укупчања у интернационално новчано тржиште.

Како се предвиђа и повишење дионичке главнице, развитака завода у најскорије време биће интензивнији него што је био последњих година.

БЕОГРАДСКА ЗАЛОЖНА БАНКА

Пословање Београдске заложне банке у току 1929. год. износи одлике, које су карактеристичне за највећи део србијанских банака : и код ње се волумен укупних послова смањено према 1928. год. Укупна билансна сума Заложне банке износила је у 1928. години (31. децембра) 179 милиона, а 31. децембра 1929. 174 милиона динара. Пад је незнатан, а више је карактеристичан, нарочито с обзиром на искуство, да је систематско повећање билансне суме, из године у годину, нормална појава у развићу једне добро пласиране банке, као што је Београдска заложна банка.

Ак т и в а :	1926. г.	1927. г.	1928. г.	1929. г.
Благајна	1.504	3.766	3.609	4.055
Менице	40.324	45.076	37.033	34.624
Текући рачуни	11.087	20.666	27.170	23.592
Зајмови на залог	8.223	8.910	9.062	8.079
Непокретности	8.995	8.962	8.662	10.091
П а с и в а :				
Акционар. главница	12.000	12.000	12.000	12.000
Резервни фондови	4.682	6.151	8.748	9.403
Улози на штедњу	36.192	47.655	46.566	45.720
Текући рачуни	7.971	19.388	18.628	12.479
Билансна сума	112.378	156.024	179.171	174.149

Рачун губитка и добитка :

Г у б и т а к :	1926. г.	1927. г.	1928. г.	1929. г.
Трошкови	2.127	3.764	2.892	3.121
Камата	3.037	3.738	4.207	4.259
Чиста добит	5.132	5.663	4.659	2.959
П о т р а ж у ј е :				
Камата	5.956	8.108	8.480	7.653
Приходи од станарине	2.038	2.053	1.825	1.659
Разни приходи	4.235	4.040	3.204	2.630
Збир потраживања	12.569	15.205	14.629	11.943

Та је рестрикција послова дошла првобитно са стране пасиве, а специјално од уложака на штедњу и текућих рачуна. Улози на штедњу опали су за нешто преко 700.000 динара, а пасивни текући рачуни за скоро 6 милиона динара. Промену уложака објашњава банка у свом годишњем извештају тиме, да је неколико пута преко године морала обуставити пријем уложака на штедњу, због тога, што је новац „више лежао нагомилан и бесплодан улагајни”. То је био и разлог за смањење дуговања по текућим рачунима. Београдска заложна банка дугује, од 12,5 милиона динара, ко-

лико се показује у билансу, 8,8 милиона динара по реесконту Народној банци и свега 2,8 милиона динара домаћим и страним повериоцима и 800.000 динара Поштанској штедионици. Може се рећи да је банка у ствари учинила употребу туђих средстава, поред уложака, само по реесконту код Народне банке, јер дуговања по текућим рачунима су безначајна, на укупну билансну суму од скоро 175 милиона динара.

Смањење пасиве имало је за природну последицу да се смање одговарајуће позиције у активи. Тако имамо, да је менични портфељ смањен за 2,5 милиона динара, а потраживање по текућим рачунима за 3,5 милиона динара. Смањени су чак и зајмови на залог за скоро милион динара, и то у главном зајмови на подлогу хартија од вредности, јер су зајмови на драгоцености, послови из којих је изникла сама банка, остали непромењени у износу од 4,3 милиона динара.

Порасле су непокретности за скоро 1,5 милион динара, услед куповања хотел „Сарајева“ у Сарајевској улици у Београду за 1.457.000 динара. Укупна вредност непокретности износила је округло 10 милиона динара.

У току 1928. године банка је била откупила 500 комада акција подuzeћа „Сувобор“ у Обреновцу за 1,2 милиона динара. Она је у исто време била дала том подuzeћу зајам у износу од 3 милиона динара и свој жиро за кредит код Народне банке за 1 милион динара. Укупни ангажман банчине у том послу био је 5,5 милиона динара. У току прошле године банка је ликвидирала тај ангажман, продавши Ваљевској штедионици акције — вероватно по истој цени — наплативши своје потраживање и ослободивши свој жиро.

Банка констатује у свом извештају, да је то било једно одступање од њезиног начина пословања, и да је она из принципијелних скрупула ликвидирала тај ангажман. Из биланса банчине не би могла да се види та промена, да није била изрично напоменута у самом извештају, јер се у активи нису појављивале акције подuzeћа „Сувобор“.

Главница банчине износи непромењено 12 милиона динара. На редовном збору 1929. године одлучено је да се главница повећа на 16 милиона динара, дакле за 4 милиона и да се то повећање изврши на терет резервног фонда, на тај начин, што ће се акција која гласи на 300 динара жигосати на 400 дин. Међутим, до извршења те одлуке није дошло из познатих разлога.

Рачун губитка и добитка показује, да је бруто добит опала према претходној години за 2,7 милиона динара. Кад се узме у обзир и пренос добитка из 1927. године, који је износио 900.000 динара, и пренос добитка из 1929. год. пренесемо у 1930. годину, то онда излази, да мањак добити у 1929. год. износи 2 милиона динара.

Тај се појав објашњава у годишњем извештају следећим речима : „Каматна стопа је морала бити снижена, режијски трошкови су врло велики“. Приход од камате износио је у 1928. години 7,4 милиона динара, а у 1929. години 7,6 милиона динара. Узгред буди речено, плаћена камата показује у 1929. години изванредно вишак, и ако је дуговања у 1929. години било мање но у 1928. години, иако је и ту камата морала бити нижа. Вероватно да су дуговања банчине у првој половини године била много већа но у прошлој години.

Укупни трошкови показују повећање од 230 хиљада динара.

У пркос опадању прихода резервни фондови су појачани за скоро 600.000 динара. Дивиденда је међутим смањена за 10 динара по акцији. У 1928. год. била је 60 дин., а у 1929. год. износи 50 динара. Смањење дивиденде а стално богато дотирање резервног фонда је политика предострожности и сигурности.

СРПСКО АКЦИОНАРСКО РУДАРСКО ТОПИОНИЧКО ИНДУСТРИЈСКО ДРУШТВО „САРТИД”, БЕОГРАД.

„Сартид” је врло отменог порекла. Мати му је „Аустро-Угарско друштво Државних железница”. Пре рата највеће и финансиски најмоћније друштво аустро-угарске монархије. Главница тога друштва износила је пре рата 275 милиона круна, а курсна вредност те главнице, према курсу акција, била је 350 милиона круна, односно 2 и по милијарде. Друштво је првобитно градило и експлоатисало железнице, али је исте доцније продало држави: Аустрији и Мађарској, последњој на кредит у виду ануитета. Ликвидација са железничким послом није била разлог за ту велику компанију да и сама ликвидира; на против, она је своју велику финансиску снагу и богато искуство употребила за преоријентацију: бацала се на тешку индустрију: на гвожђе, угаљ и металну индустрију уопште.

Друштво је страховито страдало услед Светског рата: његова главница спала је на 5% од првобитне; она износи данас 25 милиона шилинга, а курсна вредност је још много нижа, јер акција од 50 шилинга пала је била чак и на 19, а у последње време бележи од око 40 шилинга. Добит је још много више пала: за 95%. Главни узрок томе паду добити компаније лежи нарочито у девалвираним ануитетима.

Мађарски ануитет за откуп железница утврђен је био на 23 милиона златних круна, а данас он износи 1,1 милион франака, пао је десет пута. Исто тако је друштво баш у очи рата издало под закуп до 1937. године руднике у Кладну, али је услед депресије круне закупна цена страховито опала. Мати Сартида још се држи, али је њезин организам веома ослабио. У последње време говори се о могућности њезине ликвидације, али у сваком случају о ликвидацији дела подuzeћа, која јој припадају. Далеко би нас одвело кад би смо улазили у историју некада тако славног и чувеног индустриског и саобраћајног друштва.

Отац Сартида је био такође патриција, то је био Хипотекарни Кредитни завод (који се прошле године због финансиских потешкоћа спојио са Кредитаншталтом у Бечу). Пре рата је Хипотекарни завод био, по својим везама са високом политиком и двором аустријским прва банка у Бечу. У великим финансиским међународним пословима и питањима она је имала прву реч.

Њезин гувернер је био најутицајнији човек на политичком и финансијском тржишту у Бечу. Завод се спојио Кредитаншталтом у Бечу. То је, дакле, очух Сартидов. За сада се зна, да Кредитаншталт не намерава даликвидира са свима подuzeћима „Аустро-Мађарског железничког друштва”, или бар не са губитком. У ствари данас је један од главних акционара Сартида Кредитаншталт. Кредитаншталт је довољно јак да подржи ово велико подuzeће и у случају повољних услова развија да га знатно прошири.

Име Рударско-топионичко индустриско друштво садржи у неку руку историју еволуције овога подuzeћа у Србији. Оно је основано пре Светског рата (1913.) у циљу да буде пионир металургије послекумановске Србије. Оно је имало да покупује сва рудна поља, за која се претпостављало да имају метал, да подигне високе пећи, да се тако извози сиров метал и да се евентуално чак подигну подuzeћа за прераду металних израђевина. Прве две речи у фирми су мање више напуштене услед поремећаја и револуције која је наступила после Светског рата на територији, на којој оно има своје седиште. Сасвим су други услови за рад Рударско-топионичког индустриског друштва у Југославији него што су били у Србији. Али се Сартид и овде није збунио, он је извршио врло брзо преоријентацију и могао је последњих година да се све више баца на оне индустријске гране, за које се претпоставља да имају најбоље услове. Сартид је имао пре бити бродоградилште, за чим још увек постоји потреба код нас, затим се поред бродо-

градње, бацио на производњу вагона, чиме се још и данас бави у великом обиму, и најзад на производњу разних металних производа, који су потребни нашој привреди као српови, косе и тако даље.

Активна :	Рачун изравнања			
	30-6-1926.	30-6-1927.	30-6-1928.	30-6-1929.
Инвестиције	18.995	23.319	31.651	35.243
Нова постројења и инвестиције	4.774	7.881	4.141	3.140
Матер. на стовар.	18.498	16.851	33.462	29.821
Благајна	658	668	731	689
Ефекти	610	1.676	2.979	5.013
Дужници	22.158	17.103	27.711	30.153
Пасива				
Главница	50.000	50.000	50.000	50.000
Резервни фонд	110	175	241	308
Рез. за дуб. пот р.	550	550	550	—
Отписивања	2.511	3.553	4.959	6.610
Повериоци	9.149	10.322	41.554	42.259
Чиста добит	3.434	3.407	3.436	3.415
Билансна сума	—	82.905	100.747	104.129
Рачун губитка и добитка				
Приход од ефеката	6.120	6.347	217	162
Бродоградилште	—	—	1.981	2.882
Друга обележја	—	—	6.640	8.814
Збир прихода	—	6.450	8.920	11.987
Расходи				
Општ. упр. трошкови	1.24	1.284	1.394	1.913
Интерес	76	45	1.572	4.020
Пореза	752	680	1.156	987
Отписи	832	1.041	1.406	1.651

Горња таблица показује да се Сартид полако, али систематски развија и напредује. За четири године инвестиције су порасле скоро за 100% и износе крајем 1929. године 35,2 милиона динара. Код нових постројења нема промене. Код материјала на стоваришту имамо такође пораст до 1928. године, а у 1929. години један мали пад: од 33,4 милиона на 29,8 милиона динара. То не значи умањену делатност, већ вероватно рационализирање у набавци и лагеровану, материјалу и одржавању стоваришта. Исто тако имамо код дужника систематски скок од 1926.—1929. године од 22 на 30 милиона динара. Међу дужницима се налази и држава, која у последње време уосталом плаћа све боље своје обавезе; а затим један велики део трговаца, који повлаче такозване „комерцијалне производе”.

Напредак друштва најбоље може да се оцени у кретању целокупне билансне суме, која је од 82,9 милиона од 1927. године скочила на 104,1 милион динара.

Главница је остала непромењена, она износи 50 милиона динара: зато је укупна резерва нагло расла; она је скочила скоро за 200% и износи 5,6 милиона динара. Али је огроман пораст код „повериоца” од 9 милиона 1926. на 42,2 милиона динара 1929. године. Између 1928. и 1929. године разлика је од непуног милиона динара. 1927. година била је значајна у томе, што је у тој години извршена преоријентација и бацило се на производњу такозваних комерцијалних артикала.

Саобразно том развију послова и напретку друштва порасла је и бруто добит од 6,4 мил. 1927. год. на скоро 12 милиона 1929. године. Наравно да нето добит није могла бити повећана због тога што је камата на тако огромну позицију дуговања од 42,2 милиона динара однела један велики део добити. Она износи у 1929. години 4 милиона динара. Чиста добит у 1929. години износила је 3,4 милиона динара од чега је за дотације 265.000 динара за управни одбор, а 3 милиона за дивиденду 6% на 50.000 акција. Толику је дивиденду давало подuzeће и прошле године. И поред тога остала је сума од 83.900 динара као пренос за идућу годину.